

paa Linie med de andre Kriselovforslag, som var forelagt baade af det radikale Parti, af det konservative Parti og af Regeringspartiet. Forholdet var jo dette, at det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Ståuning genfremsatte i Februar Maaned, i Virkeligheden var ganske sammenfaldende med det Lovforslag, som det ærede Medlem fremsatte som Erhvervsminister i Oktober Maaned i Fjor, og som var Genstand for en overordentlig indgaaende Behandling i Slutningen af Aaret 1926. Der blev talt om dette Lovforslag mellem 400 og 500 Spalter i Rigsdagstidenden. Det blev behandlet i talrige Udvalgs møder, og det var det, som dannede Grundlaget for Valget den 2. December og alle de forudgaaende Vælgermøder. Det blev altsaa praktisk talt gennemdrøftet paa ca. — skal vi sige — 2000 Vælgermøder ud over det ganske Land. Det forekommer mig ærlig talt, at Offentligheden ved denne Behandling har skænket dette Lovforslag en saadan Opmærksomhed, at det ærede Medlem Hr. Ståuning ikke har nogen som helst Grund til at føle sig brøstholden over, at man ikke paabegyndte en Realitetsdrøftelse af dette Lovforslag, før det var kommet paa Linie med de andre Kriselovforslag, der forelaa. Man kan ogsaa være for fordringsfuld. Det er muligt, at Forslaget kunde være blevet behandlet en 8 Dages Tid før, men vi satte altsaa ind med Behandlingen af Lovforslaget just paa det Tidspunkt, da det, om jeg saa maa sige, var naaet op paa Linie med de andre Kriselovforslag — og da vi holdt Møde, var der ikke nogen særlig Interesse for det fra det ærede Medlems Side. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Ståuning fremsatte det ganske tilsvarende Forslag indenfor det saakaldte Dumping-Udvalg, efter at vi havde paabegyndt Behandlingen af Forslaget i Udvalget.

Den Gang det Lovforslag, som det høje Folketing i Dag behandler, altsaa Forslaget om Skotøjs- og Lædertold, den 5. April var til første Behandling her i Folketinget sammen med et Par andre Forslag af tilsvarende Art, indtog saavel den højtærede Handelsminister som i øvrigt vi fra Venstres Side, jeg kunde maaske kalde det en tvivlende, en afventende Holdning overfor Forslaget.

Sagen var jo nemlig den, at de Spørgsmaal, som dette Lovforslag omfattede og vedrørte, var til Undersøgelse paa Industriens egen Foranledning i det af Handelsministeren med Tilslutning fra Industriens Side nedsatte Udvalg, og det var da kun naturligt, at man fra Handelsministerens og fra Partiet Venstres Side maatte ønske, at denne Undersøgelse i det mindste blev bragt til en foreløbig Afslutning, forinden man tog Stilling til selve de Spørgsmaal, som rejstes i Lovforslaget.

Der foreligger en Beretning om dette Spørgsmaal, som er foreløbig, men som er afsluttet, og jeg tror herom at kunne sige, at Spørgsmaalet vedrørende Skotøjsindustrien og Læderindustrien i Danmark i Virkeligheden ligger paa samme Maade, som Tilfældet var med Tekstilindustrien: at man ikke vil kunne paavise Tilstedeværelsen af en unfair Konkurrence fra Udlandets Side, at de utvivlsomme Vanskeligheder, som i det mindste visse Dele af Skotøjsindustrien er ude for, i væsentlig Grad skyldes de stærkt skiftende Modeforhold og de Forskydninger i Forbruget, som dermed finder Sted, og at denne Industri — ligesom i øvrigt Tilfældet var med Tekstilindustrien — gennemgaaende arbejder under højere Produktionsomkostninger, end Tilfældet er i det konkurrerende Udland. Det har været Opgaven og maa nødvendigvis være Opgaven for en saadan Undersøgelse ikke overfladisk at fæste sig ved selve Tallene, ved den voksende Import, men at søge bag ved Tallen for at faa Rede paa, hvad Aarsagen kan være til, at Importen har været stigende. I det Udvalg, der har været nedsat, og hvis Betænkning i Dag er til Behandling, er vi fra vor Side ikke blevet overbevist om, at Forholdene ligger væsentligt anderledes, end jeg her ganske kort har opridset, og det er da Grunden til, at vi ikke har ment, at der forelaa tilstrækkelig Anledning til at træffe saadanne Foranstaltninger, som det oprindelige Lovforslag eller de Ændringsforslag, der nu fra to Sider er stillet til dette Forslag, giver Udtryk for.

I den Diskussion, som i en Række Aar har fundet Sted om Valutaspørgsmaalet her i Danmark, er man ikke blevet enig om mange Ting, men man er maaske nok blevet enig om dette, at det i og for sig kan være ret ligegyldigt, paa hvilket Stand-